

ikke mig til at gøre det samme ved min Tale, og jeg kan heller ikke saa godt gøre det, da den formentlig ikke er trykt endnu, men det vilde jo ogsaa være at spille Tingets Tid delvis at læse sin Tale op igen, efter at den er holdt, jeg tror ikke, at det fører til noget. Ærede Medlemmer kunne jo læse begge Taler igennem og danne sig en Dom over, hvem der har Ret og hvem ikke. Det ærede Medlem anførte forskellige Punkter, men han tog ikke alt med i disse Punkter. Naar han for Eksempel tog det Punkt frem om Højesteret og udtalte sig om, at han var godt tilfreds med Højesteret, saa vil jeg sige, at under selve Talen oplyste det ærede Medlem dette ved en Afbrydelse. Jeg erkendte det, men Hovedpunktet for hans Vedkommende med Hensyn til Højesteret var, at han vilde be- vise, at netop fordi man gik til Højesteret i disse Forhold, derfor maatte Folkekirken være en borgerlig Indretning. Naar det ærede Medlem vilde læse sin Tale op, saa skulde han gøre det helst fuldstændig, men saa vilde det ganske vist have taget endnu mere Tid. Det ærede Medlem udtalte sig angaaende et andet Punkt, nemlig den Strid, som der vilde blive, naar man ved disse Menighedsraads Oprettelse tvang de forskellige kristelige Retninger sammen, og der, sagde han, havde han ogsaa Ret, han vilde blot henvisse til, om man tvang Kommuneraad eller politiske Forsamlinger sammen til at skulle forhandle om at fremme det poli- tiske Liv. Noget tilsvarende er slet ikke foreslaaet i dette Lovforslag. Selve § 17, som det ærede Medlem vel nok har haft i Tankerne, foreslaar ikke noget tilsvarende paa det kirkelige Omraade, det kan det ærede Medlem se ved at slaa Lovforslaget op og læse § 17 lidt tænksomt igennem. Men jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa alle disse Punkter. Man ønsker, at Forhandlingerne sluttet i dette Medde, det kan jeg saa godt forstaa, og vi have endnu 3 Forslag tilbage, om hvilke jeg ved, at enkelte Medlemmer ville udtale sig. Jeg maa derfor lade enkelte, mindre Spørgs- maal, som muligvis endnu kunde være at besvare, fremdeles være ubesvarede til en følgende Forhandling.

Formanden: Hermed er Forhandlin- gen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Be- handling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: Jeg tillader mig at fore- slaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2013 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Borghjerg: Der er kun en enkelt Paragraf i dette Lovforslag, nemlig § 13, som jeg vil gøre nogle Bemærkninger om. Denne handler blandt andet om Adgang for Musik og Faner til Kirkegaardene ved Jordefærd, og det bestemmes, at Menighedsraadene i et Reglement kunne fast- sætte, om der maa gives en saadan Ad- gang for Musik og Faner til Kirkegaardene, men vel at mærke et Reglement, som skal stadfæstes af Kirkens Overtilsyn, og det er efter et andet Lovforslag, som her er forelagt os, i Kjøbenhavn Overpræsidenten og Biskoppen og i Provinserne Stiftamtmanden og Biskoppen. Det er altsaa blandt andet Spørgsmaalet, om der kan gives de socialdemokratiske og Fagforeningsfanerne Adgang til Jordefærd, et gammelt og stadig lige aktuelt Stridsspørgs- maal i Kjøbenhavn. Ærede Medlemmer vide, at der i Efteraaret blev indgivet en Klage til Kultusministeren over, at Pastor Sørensen havde nægtet Adgang for røde Faner og efter et Interview, der stod i „Politiken“, havde gjort det en Gang for alle. Man ønskede fra vedkommende Slægt- ningens Side dels en Dadel fra Ministeriets Side over denne Præst, dels en anden Fortolkning end Kultusminister Goos's af Loven af 1872 om Kirkegaardene. Der kom et Svar, som ikke tilfredsstillende. Den ærede Kultusminister hævdede, at han kunde ikke skride ind lige over for denne Præst, idet en saadan Udtalelse gennem et Interview i „Politiken“, ikke var nogen offentlig eller officiel Embedstilkendegivelse fra Præsten. Jeg kan ikke deri være enig med den ærede Minister. Pastor Sørensen sagde udtrykkelig til „Politiken“, at han en Gang for alle havde forbudt røde Faner